

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Skatteudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. oktober 2013
Kontor: Statsrets- og Menneske-
retskontoret
Sagsbeh: Morten Niels Jakobsen
Sagsnr.: 2013-0032-0906
Dok.: 899741

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 702 (Alm. del), som Folketingets Skatteudvalg har stillet til justitsministeren den 13. september 2013.

Morten Bødskov

/

Morten N. Jakobsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 702 (Alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorledes sammensætningen af Landsskatteretten, Skatterådet og skatteankenævnene er i overensstemmelse med Grundlovens § 3.”

Svar:

1. Det fremgår af skatteforvaltningsloven § 3, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011 med senere ændringer, at Skatterådet består af 19 medlemmer, hvoraf Folketinget vælger 6 medlemmer og skatteministeren udnævner 13 medlemmer.

Det fremgår endvidere af skatteforvaltningslovens § 8, stk. 3, at skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, udnævner medlemmer af skatte- og vurderingsankenævn og en suppleant for hvert af disse medlemmer efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i de kommuner, som skatte- eller vurderingsankenævnskredsen omfatter. Kun personer, der er valgbare til en kommunalbestyrelse, kan indstilles af den pågældende kommunalbestyrelse.

Det fremgår desuden af skatteforvaltningslovens § 12, stk. 1 og 3, at Landsskatteretten består af en retspræsident, et antal retsformænd, 4 særligt motorsagkyndige medlemmer og 30 andre medlemmer, hvoraf Folketinget vælger 11, og skatteministeren udnævner 19. Skatteministeren har bl.a. udnævnt dommere som medlemmer af Landsskatteretten.

Skatterådet, skatteankenævnene og Landsskatteretten er administrative organer, jf. pkt. 4.2 og 4.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. 110 af 24. februar 2005 til skatteforvaltningsloven. Afgørelser, der træffes i de pågældende organer, kan indbringes for domstolene. Det er dog en betingelse herfor, jf. skatteforvaltningslovens § 48, stk. 1 og 2, at afgørelsen enten har været prøvet ved den øverste administrative klageinstans på området eller, at der er forløbet 6 måneder siden afgørelsen blev indbragt for den øverste administrative klageinstans på området.

2. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der spørges til, om det er i overensstemmelse med grundlovens § 3, at folketingsmedlemmer og dommere er medlemmer af råd og nævn, der er en del af den offentlige forvaltning.

Grundlovens § 3 har følgende ordlyd:

”Den lovgivende magt er hos kongen og Folketinget i forening. Den udøvende magt er hos kongen. Den dømmende magt er hos domstolene.”

Om spørgsmålet om personsammenfald på tværs af den organisatoriske tredeling i grundlovens § 3 kan der henvises til bogen Danmarks Riges Grundlov med kommentarer, Henrik Zahle (red.), 2. udgave, 2006, side 127, hvor følgende bl.a. er anført:

”Grundloven er ikke til hinder for, at der i et vist omfang finder personsammenfald sted mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt.”

Der kan endvidere henvises til Peter Germer, Statsforfatningsret, 5. udgave, 2012, side 14-17, hvor følgende bl.a. anføres:

”Magtadskillelsesprincippet er ikke gennemført konsekvent i nogen forfatning. Både de skrevne forfatninger og de forfatningsretlige realiteter afviger væsentligt fra magtadskillelsens idealbillede.

.....

Grundloven gennembryder ikke blot det klassiske magtadskillelsesprincip for så vidt angår fordelingen af de forfatningsretlige funktioner, men giver også mulighed for personsammenfald på tværs af den organisatoriske tredeling. I grundlovens § 40 siges det, at ministrene i embeds medfør har adgang til Folketinget og er berettigede til under iagttagelse af forretningsordenen at forlange ordet under forhandlingerne, men at de kun har stemmeret, når de tillige er medlemmer af Folketinget. Det er herved forudsat, at ministre kan være medlemmer af Folketinget. At tjenestemænd kan være medlemmer af Folketinget fremgår af grundlovens § 30, stk. 2, der siger, at tjenestemænd, som vælges til medlemmer af Folketinget, ikke behøver regeringens tilladelse til at modtage valget. Dette gælder også dommere. Dog er det almindeligt anerkendt, at et folketingsmedlem, der udnævnes til dommer i Højesteret, bør udtræde af Folketinget.”

Der kan ligeledes henvises til Jens Peter Christensen mfl., Dansk Statsret, 2012, side 120, hvor bl.a. følgende anføres:

”Ligesom opdelingen af de forfatningsretlige funktioner ikke er fuldt ud sammenfaldende med opdelingen i organer, giver

grundloven også mulighed for personsammenfald på tværs af den organisatoriske tredeling

.....

Dommere deltager endvidere i vidt omfang ved behandlingen og afgørelsen af sager i forvaltningen i kraft af deres medlemskab af offentlige nævn og råd.”

I overensstemmelse med det anførte ovenfor er det i praksis antaget, at grundlovens § 3 ikke er til hinder for, at folketingsmedlemmer fungerer som medlemmer af råd og nævn, som er en del af den offentlige forvaltning. Der kan i den forbindelse også henvises til Justitsministeriets besvarelse af et spørgsmål af 26. oktober 1995 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 107), hvoraf det fremgår, at det i praksis er antaget, at grundloven ikke er til hinder for, at et medlem af Folketinget samtidig fungerer som politimester. Endvidere kan det nævnes, at folketingsmedlemmer – udover Landskatteretten og Skatterådet – også deltager i en række andre råd og nævn i den offentlige forvaltning, f.eks. Lønningsrådet, Tilsynsrådet vedrørende beskæftigelsen af de indsatte i Kriminalforsorgens institutioner, Sydslesvigudvalget og Natur- og Miljøklagenævnet. Se i øvrigt Henrik Zahle, Dansk Forfatningsret, bind 1, 3. udgave, 2001, side 179-180.

Det er endvidere i praksis antaget, at grundlovens § 3 ikke er til hinder for, at dommere i kraft af deres medlemskab af offentlige råd og nævn kan deltage i behandlingen og afgørelsen af sager hos disse forvaltningsmyndigheder, jf. det anførte hos bl.a. Jens Peter Christensen mfl., Dansk Statsret, 2012, side 120. Der kan i øvrigt i den forbindelse henvises til Domstolsudvalgets betænkning nr. 1319 (1996), side 345 ff., der indeholder en (ikke udtømmende) liste over den række af råd og nævn, hvori der på daværende tidspunkt deltog dommere.